

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 136, Έτος 13ο, Σεπτέμβριος 2007

«Ἐστὶ δίκης ὄφθαλμός, ὄς τὰ πάνθ' ὄρα»

Την 15η Σεπτεμβρίου, δηλαδή την παραμονή των εκλογών, ακούστηκε από κανάλι η είδηση, μετά βεβαιότητος, ότι το ήδη «διορθωμένο» βιβλίο της Ιστορίας της Στ' Δημοτικού, απεσύρθη λόγω ὄψιμα διαπιστωθείσης ακαταλληλότητας!!!

Εγκαιρος επισήμανση! Θανατουργή απόφαση! «Μετάνοια» εκδηλωθείσα μόλις τη δωδεκάτη μήπως και διασωθεί η καρέκλα σημαντικού πολιτικού προσώπου και ταυτόχρονα γλιτώσουν απαστράπτοντες αστέρες του ίδιου στερεώματος από γενική «πτώση τάσης».

Τόσοι σοβαροί εγκέφαλοι εντατικά σκεπτόμενων ανθρώπων για το καλό της Πολιτείας δεν διέκριναν, δεν συγκινήθηκαν, δεν αγανάκτησαν με τις εξοργιστικές προσβολές και τα «θανατηφόρα» ψεύδη που εξέμεσε το βιβλίο αυτό κατά πρόσωπο μικρών και ανυπεράσπιστων μαθητών επί ένα χρόνο!

Αν αληθεύει πράγματι αυτή η πληροφορία, που ανακοινώθηκε από σοβαρό πρόσωπο -και δεν καταφέραμε να διασταυρώσουμε-, τούτο σημαίνει τα παρακάτω, όπως είναι φυσικό: Την τέλεια αδιαφορία και άρνηση ενταλμένων δημοσίων προσώπων να προστατεύσουν τους εκτεθειμένους στον κίνδυνο αφεληνοποίησης και απορθοδοξοποίησης νεαρούς πολίτες, και από την άλλη μεριά, την βιασύνη να διορθώσουν εσπευσμένα την 12η τα πράγματα, για να γλιτώσουν από τον άμεσο κίνδυνο του «πολιτικού κόστους»!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

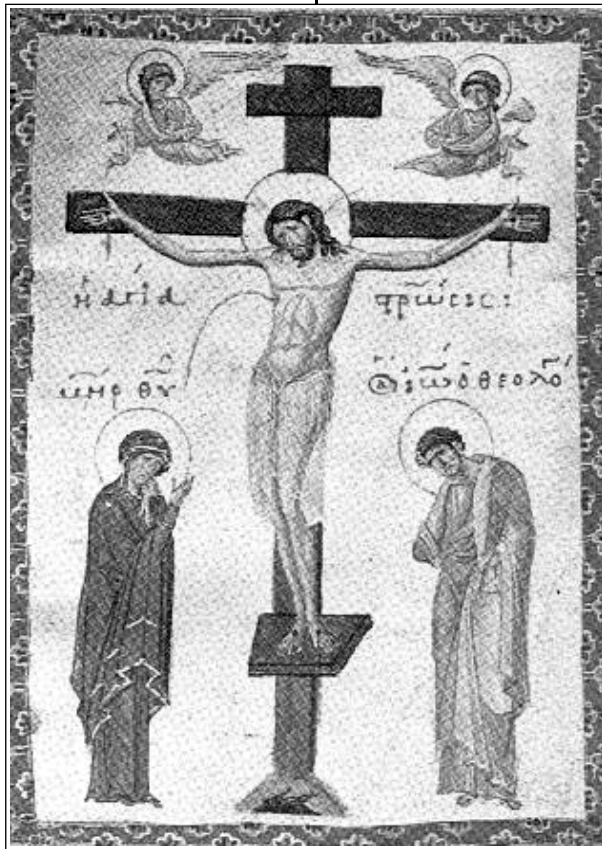
Η πολιτεία του Χριστού και τα καθεστώτα του κόσμου

Για να είναι, λοιπόν, μία κοινωνία ανθρώπων πολιτεία του Θεού πρέπει να έχει και να βιώνει τη σταυροειδή, αγαπητική σχέση που μας φανέρωσε ο Χριστός μας, την οποία είχαν και βίωσαν όλες οι Ορθόδοξες κοινότητες των Αγίων ανά τους αιώνες. Έτσι μόνο μπορούμε να διακρίνουμε, εάν μία κοινότητα ή μία πολιτεία είναι κοινότητα και πολιτεία του Χριστού ή κράτος του κόσμου, χωρίς να επηρεάζομαστε από τις θρησκοκλητικές ή χριστιανοφανείς διακηρύξεις των αρχόντων και των λαών τους.

Βεβαίως, μία χριστιανική κοινότητα εξωτερικά έχει τα ίδια σχεδόν γνωρίσματα με οποιαδήποτε άλλη κοινότητα του κόσμου (πολίτες, κοινωνικές λειτουργίες, υπευθύνους, πολιτικούς και μορφωτικούς θεσμούς και διάφορες υπηρεσίες). Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με κάποιον Χριστιανό, ο οποίος από μακριά δε διαφέρει πολύ από οποιονδήποτε άλλον άνθρωπο διαφορετικών φρονημάτων και κοινωνικοπολιτικών βιωμάτων.

Όπως, όμως, ο αληθινός Ορθόδοξος Χριστιανός διαφέρει στην πίστη, στον τρόπο ζωής και πολιτείας, στη συμπεριφορά και στον καρπό των έργων από οποιονδήποτε άλλον αλλόδοξο ή αλλόθρησκο ή άθρησκο ή ακόμη και από κάποιον στην ταυτότητα, μόνο, Ορθόδοξο, έτσι διαφέρει και η Ορθόδοξη πολιτεία από οποιοδήποτε κοσμικό ή στα λόγια μόνο χριστιανικό κράτος. Όπως, δηλαδή, ένας Ορθόδοξος άνθρωπος είναι εραστής και ενσάρκωτης του οσίου (της Ορθόδοξης πίστεως), του

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Έχουν χρέος οι λαοί να θυμούνται τους. όχι μόνο τα χαρμόσινα, αλλά και τα θλιβερά. Για να εμπνέονται από τα πρώτα και να διδάσκονται από τα δεύτερα κι έτσι να χτίζουν το μέλλον τους καλύτερο από το παρελθόν τους.

Για τον Ελληνισμό που επέζησε της 29ης Μαΐου 1453, η 27η Αυγούστου του 1922 έμελλε να είναι η πιο τραγική εμπειρία. Η Μικρασιατική Καταστροφή είναι η μεγαλύτερη εθνική συμφορά στην Ιστορία του Νεώτε-

ρου Ελληνισμού, με την εκρίζωση του Μικρασιατικού Ελληνισμού, που έχει ασφαλώς την κορύφωσή της στην καταστροφή της Σμύρνης, στην πυρκαγιά, η οποία αποτέφρωσε όλες τις συνοικίες της πόλης, το εμπορικό της κέντρο, την ελληνική συνοικία, την ευρωπαϊκή και την αρμενική, αφήνοντας ανέπαφη μόνο την τουρκική. Ήταν μια από τις μεγαλύτερες πυρκαγιές της ιστορίας, που ακόμη και σε συμβολικό επίπεδο, στην αναπαράστασή της, εικονογραφεί τον οριστικό θάνατο του Μικρασιατικού Ελληνισμού.

Στις 27 Αυγούστου 1922 μπήκαν στην Σμύρνη οι πρώτοι άτακτοι Τσέτες του κεμαλικού στρατού και ακολου-

θησαν αμέσως φοβερές σφαγές των χριστιανών, κυρίως Ελλήνων και Αρμενίων. Ο Μουσταφά Κεμάλ ήταν αυτός που ουσιαστικά έδωσε το σήμα για τις σφαγές και την καταστροφή της Σμύρνης. Οι σφαγές κράτησαν αρκετές ημέρες μετά την εισβολή. Οι μαρτυρίες των ξένων είναι συγκλονιστικές. Ληηλασίες, σφαγές, βιασμοί και κάθε είδους φρικαλεότητα εις βάρος Ελλήνων και Αρμενίων, βύθιζαν τα πάντα στο αίμα. Ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, η μόνη αρχή που απομένει στην πόλη, σέρνεται στο διοικητήριο και παραδίδεται από τον ίδιο τον Τούρκο διοικητή Νουρεντίν

(Συνέχεια στη σελ. 2)

«Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός, ὄς τὰ πάνθ' ὄρα» (Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1)

Τελικά όμως, ὅπως και να ἔχουν τα προεκλογικά παρασκήνια, εἴτε αληθεύει η πληροφορία αὐτή, εἴτε ὄχι, η δαμόκλειος σπάθη ἔπεσε και η κυρία Υπουργός Παιδείας, που με τόσο στόμφο ἀρνήθηκε ν' αποσύρει το βιβλίο, ἐκατατομήθη! Καταδικάστηκε ἀπὸ τὴν λαϊκὴ ἐτυμηγορία και δεν ἐξελέγη! Κατὰ τὴ γνώμη συναδέλφων τῆς του ἰδίου κόμματος, «τὴν ἔφαγε το βιβλίο!» Και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, διότι «Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός, ὄς τὰ πάνθ' ὄρα». Υπάρχει ο ὀφθαλμός τῆς Θείας δικαιοσύνης που δεν του ξεφεύγει τίποτα. Φθάνει ο ἄνθρωπος να ἀγωνίζεται «το κατὰ δύναμιν» και η ἀπάντηση ἐκ μέρους τῆς ζώσας Παντοδυναμίας στὴν κατάλληλη ὥρα θα δοθεῖ!

Ορίστε παράδειγμα ἀναμφισβήτητο στις μέρες μας. Ἐπεχείρησαν ἰσοπεδωτικά νεοεποχικοί ἐγκέφαλοι να ταπεινώσουν τὴν ἱστορία μας και... δυστυχώς, ἐκτύπησαν σε κόκαλο προκαλώντας τὴν λαϊκὴ ὀργή και ἀγωνιστικότητα που ἔφερε το ποθητὸ ἀποτέλεσμα και τὴν διάνευση τῆς βεβαιότητας ὅτι οὗτοι εχθροὶ του Ἑλληνισμοῦ και τῆς Ὀρθόδοξης πίστεως εἶναι ἀήτητοι! Ἐυκαιρία εἶναι να κατανοήσουμε ὅτι ἀδίκαια ἔχουμε παραδώσει μέχρι τώρα τόσα μετερίζια στους ἀντιπάλους μας ἀμαχητὶ και εἶναι καιρός να ἀνακτήσουμε τα χαμένα -ἐξ υπαιτιότητάς μας- ἐδάφη. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀφυπνιστεῖ η ἀντιστασιακὴ μας διάθεση, ἀφοῦ πλέον οφθαλμοφανῶς βλέπουμε ὅτι με στρουθοκαμηλικές πρακτικὲς νικηφόρα ἀποτελέσματα δεν ἐπιτυγχάνονται.

Μας ἐπυρπόλησαν το καλοκαίρι ποιοι και γιατί; Οὗτοι δοκούντες ἀρχεῖν των νεοεποχικῶν ἐθνῶν, για να σπάσουν και να ξελακώσουν κάποιες ρίζες που ἔχουν ἀπομεινεί και δεν λένε να προσαρμοστούν, ὅπως κάποιον συμπατριώτες μας που χορεύουν και δονοῦνται στους ἐξωανθρώπινους σύγχρονους ρυθμούς...

Μας ἔκαναν ἀπὸ ἀκρὴ σε ἀκρὴ, και ἀφελείς εἶναι ὅσοι πιστεύουν ὅτι ἐνέχονται κάποιον βοσκοὶ και μόνο ντόπιοι συμφεροντολόγοι και οἰκοπεδοφάγοι.

Μας ἐτιμώρησαν για τὴν ἀρνησὶς μας να ὑποταχθούμε στα νεοεποχικά τους κελεύσματα. Στις παποδεσποτικὲς τους νοοτροπίες και στα καινούργια τους ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα που σεβρίζονται μέσα ἀπὸ ἀπαράδεκτα μαθητικὰ βιβλία, για να δρομολογήσουν στο χάος και στὴ νέκρωση τα ὁράματα των νέων μας.

Δόξα τῷ Θεῷ! Η ἀποθρασυμένη τους αὐτὴ προσπάθεια ἀπέτυχε. Ἐνόμιζαν καθολικὰ καθεύδοντα τον Ἑλληνικὸ λαὸ και ἐυρέθησαν προ δυσάρεστης ἐκπληξῆς. Μπροστὰ σε ομαδικὴ ἀποκρουση τῆς ἐπίθεσης!

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1)

Μπῆ στον τουρκικὸ ὄχλο και λιντσάρεται. Σῦρθηκε στα σοκάκια τῆς πόλης δαρμένος ἀγρίως και ἐν τέλει βρήκε τραγικὸ θάνατο, κατακρεουργημένος ἀπὸ το φανατισμένον τουρκικὸ πλῆθος. «Ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπὸ το σῶμα του το κρέμασαν στὴν πλατεία». Παρέμεινε με τὴ θέλησὶς του κοντὰ στο ποίμνιό του και δεν ἀποδέχθηκε τὶς προτάσεις των Ἑυρωπαίων για φυγάδευσὶς του ἀπὸ τὴ Σμύρνη. Σε ἀντίθεση με τὴ γενναία πράξη του Χρυσοστόμου, ο ὑπάτος ἀρμοστής τῆς Σμύρνης Ἀριστείδης Στεργιάδης καταρράκωσε το κύρος του με τὴν ντροπιαστικὴ φυγὴ του στο ἐξωτερικὸ.

Η Σμύρνη στις 31 Αὐγούστου τυλίγεται στις φλόγες που ἀνάβουν οὗτοι στρατιώτες του Νουρεντίν πασά. Πλην τῆς τουρκικῆς συνοικίας, ὅλα τα ἐπιβλητικὰ κτίσματα κατὰ μήκος τῆς προκυμαίας καταστράφηκαν ὀλοσχε-

Ευχόμαστε να καταλάβουμε ἐπιτέλους οὗτοι πάντες ποιους ἔχουμε ἀπέναντί μας και να σταματήσουμε να χαϊδεύουμε θηρία.

Εάν ἀποστρεφόμεστε τὴν κόλαση των ναρκωτικῶν, που οὗτοι ἔμποροι του θανάτου ἔχουν σπεῖρει, τὴν διάλυση των ηθῶν, τὴν ἀνετη ἐκμετάλλευση τῆς ἀνάγκης του ἀνθρώπου για ἐπιβίωση, που ἔχει γίνει πλέον νόμος, το ἐγκλημα, το ψεῦδος, τὴν ἀδικία και ὅλα αὐτὰ τα σάπια ἐποχικά φρούτα, εἶναι ἀνάγκη να ἀντεπεξέλθουμε με ομαδικὲς ἀντιστασιακὲς πρακτικὲς.

Με ευχῆς μόνο και προσευχῆς δεν ἐπιτυγχάνεται η θεραπεία. Πατερικὴ εἶναι η γνώμη που λέει, «ὄ,τι ζητᾶς διὰ προσευχῆς, ἀγωνίζου στὴν πράξη ταυτόχρονα να ἐπιτύχεις». Το «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει» των Ἀρχαίων Ἑλλήνων οὐδεὶς των Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας διέψευσε.

Στὴν προκειμένη περίπτωση, δεν ἀποσύρθηκε μόνο με ευχολογία και παρακλήσεις του ἐξοργιστικοῦ βιβλίου η ἐπίθεση, ἀλλὰ με ομαδικὴ κραυγὴ διαμαρτυρίας, που συνοδεύτηκε και με τῆς «αγίας» ψήφου τὴν ἐννομον δύναμη. Ἀς μὴν ξεχνᾶμε τὴν Θεόπεμπτη αὐτὴ συγκυρία. Δεν εἶναι και τόσο συννηθισμένη. Μποροῦμε ὅμως ἀνὰ πάσα στιγμή να τὴν «συνηθίσουμε» και να ἐξερχόμεστε νικηφόροι ἀπὸ ἀνάλογες περιστάσεις. Δυστυχῶς, ο πόλεμος αὐτός που μας γίνεται δεν ἔληξε. Θ' ἀκολουθήσουν κι ἄλλα «ἐπεισόδια».

Θα παρακολουθήσουμε και στο ἀμεσο μέλλον παρόμοιες ἐπιθετικὲς νεοεποχικὲς κινήσεις, και ἐάν... κάνουμε τον κόπο ν' ἀσχοληθούμε με τῆς θρασυτατῆς πονηρίας τὶς ἀφελλικὲς και ἀντιπροσδοξῆς ἐπινοήσεις, δεν θα κουραστούμε ἀδίκαια, γιατί «Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός, ὄς τὰ πάνθ' ὄρα»!

Γ. Σ. Γκεζερλής

ρῶς, καθώς ὅλα σωριάστηκαν σε ἕναν σωρὸ ερειπίων και στάχτης. «Φυγὴ μέσα στον τρόμο, στις φλόγες, τους σκοτωμούς χιλιάδων ἀνθρώπων. Οὗτοι οἰκογένειες διασκορπίστηκαν κάτω ἀπὸ τὴ φρίκη τῆς φυγῆς, σε μια ἐξοδο που μετὰ τὶς λεηλασίες, τὶς ἀγριότητες, τους βιασμούς παραμονεύει τελευταῖος ο Χάρος», γράφει ο Οκτάβιος Μερλιέ. Κι ο Γάλλος συγγραφέας Ἐντουάρ Ντριό γράφει: «Χιλιάδες ἀπὸ δυστυχῆς υπάρξεις σωρευμένες κατὰ μήκος τῆς προκυμαίας ρίχτηκαν στὴ θάλασσα. Στὸ λιμάνι ἐκατοντάδες πτωμάτων εἶχαν γεμίσει τὴ θάλασσα, ὥστε να μπορεῖ κανεὶς να βαδίζει πάνω σ' αὐτὰ» Και ο Ἀμερικανὸς πρόξενος Τζορτζ Χόρτον συμπληρώνει: «Ἐχόντας πίσω τους τα φλεγόμενα σπίτια τους, οὗτοι ἀνθρώποι αὐτοὶ μένουν ἐπὶ ὥρες στὴν προκυμαία τῆς Σμύρνης - γυναικὲς, ἀνδρες και παιδιὰ- κραυγάζοντας και ἐκλιπαρώντας να φύγουν». Το λιμάνι γεμίζει πτώματα και ἀπελπισμένους ἀνθρώπους που με κάθε μέσον προσπαθοῦν να φτάσουν στα ἀγγλο-γαλλικὰ και ἀμερικανικὰ πλοία για να σωθοῦν. Οὗτοι διαταγῆς των συμμαχικῶν κυβερνήσεων προς τους ἀντιπροσώπους τους ρητῆς: «Αυστηρὴ σὺνδεσμός», καμία ἐνέργεια που θα ἐνοχλοῦσε τους Τούρκους στις τραγικὲς ἐκεῖνες ὥρες. «Οὗτοι σύμμαχοι τοῦς ἀφῆναν και σκαρφάλωναν ἐπάνω στα καράβια και μόλις μπαίνουν μέσα, τους ξανάριχναν στὴ θάλασσα! Ἄλλοι ἐπιγόντωνσαν κι ἄλλοι ἐβγαίναν πάλι ὄξω...» (Παναγιώτης Μαρσέλος). Τίποτα πια δεν ἔχει ἀπομεινεί ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ πόλη του πόνου και του θρύλου. Στὸ λιμάνι τῆς Σμύρνης ἀκούγεται ὑπόκωφα το βογκητὸ των ἀδικοσκοτωμένων και ἀδικοπνιγμένων, ἐνῶ μας συνταράζει η ἀνάσα του Ἑλληνισμοῦ, η ἀγέραστη περιοχὴ του θρύλου, τῆς πολυτραγουδισμένης ἀλλὰ δολοφονημένης «Γκισοῦρ Σμύρνης» που εἶναι μνήμη και ἱστορία. Αὐτῆς οὗτοι μνήμης πρέπει να ποτίζουν τὶς ρίζες του πολιτισμοῦ, για να κρατήσουμε τὴν ταυτότητά μας και με ἀδιάσπαστη ἐνότητα να διαφυλάξουμε τὴν ἑλληνικότητά μας.

Ν. Ι. Κωστάρης

Υπεύθυνος ὕλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαροῦσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας τὸ email σας, για να σας ἀποστέλεται τὸ φυλλάδιο ηλεκτρονικὰ.

Τὸ φυλλάδιο φιλοξενεῖται στὴν ἰσοσελίδα www.pigizois.gr

Η πολιτεία του Χριστού και τα καθεστώτα του κόσμου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

αληθούς, του δικαίου, του ωραίου, του δημοκρατικού, του κοινωνικού, του φιλόξενου, του ειρηνικού και προπαντός του αγαπητικού ελληνορθόδοξου πνεύματος, βιώνει δηλαδή τη ζωή και πολιτεία του Χριστού, έτσι και μία Χριστιανική πολιτεία βιώνει ή αγωνίζεται να βιώσει εν χώρω και χρόνω την Ορθόδοξη πίστη, την αρετή, τη δημοκρατία, την κοινωνική συνεργασία, την αλληλεγγύη και γενικώς την αγαπητική ζωή και πολιτεία του Χριστού.

Όπου δεν υπάρχει Ορθοδοξία, δημοκρατική συμπεριφορά, κοινωνική δικαιοσύνη και αγαπητική πολιτεία, εκεί δεν υπάρχει πνεύμα Χριστού, άρα δεν υπάρχει η καινή κοινή Πολιτεία, παρά τις τυχόν χριστόνυμες διακηρύξεις. Πολλές φορές, μάλιστα, έχουν υπάρξει πρόσωπα και καθεστώτα, τα οποία προσποιούμενα ότι αγωνίζονται για την προάσπιση και εξάπλωση του Χριστιανισμού, μη ζώντας όμως και μη πολιτευόμενα σύμφωνα με τη δημοκρατική, κοινωνική και αγαπητική ζωή και πολιτεία του Χριστού, έχουν διαπράξει τέτοια εγκλήματα, που μόνον οι εχθροί του Χριστιανισμού και γενικότερα του ανθρώπου θα μπορούσαν να διαπράξουν. Ας θυμηθούμε τους Αρειανούς αυτοκράτορες του Βυζαντίου, τον Αλλάριχο, το Θευδέρικο, τον Καρλομάγνο, τους Πάπες, τους Σταυροφόρους, του Γερμανούς ηγεμόνες, τους Τσάρους, τους κατακτητές της Αμερικής και τους άλλους αποικιοκράτες. Όλοι αυτοί έδρασαν δήθεν για το Χριστό, χωρίς όμως Χριστό.

Γι' αυτό οι πιστοί, παράλληλα με τον προσωπικό μας πνευματικό αγώνα κατά των παθών μας, οφείλουμε να προφυλασσόμαστε από τα παντοειδή απατηλά κηρύγματα, κινήματα και καθεστώτα που είναι κενά Χριστιανικής ζωής και έργων και γεμάτα από ατομικιστικές, αντιδημοκρατικές και αντικοινωνικές δοξασίες και πρακτικές, οποιαδήποτε και εάν είναι αυτά και οποιαδήποτε υψηλή θέση και εάν κατέχουν οι υποστηρικτές τους. Ο Λόγος του Θεού μάς το λέγει καθαρά: «Προσέχετε δε από τών ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς ύμās εν ένδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εϊσι λύκοι άρπαγες» (Ματθ. ζ' 15). Και αλλού λέγει: «προσέχετε έαυτοίς από τής ζύμης τών Φαρισαίων, ήτις έστιν ύπόκρισις» (Λουκ. ιβ' 1). Επίσης λέγει: «...άπό τών καρπών αυτών έπιγνώσεσθε αυτούς» (Ματθ. ζ' 20). Ο δε αδελφόθεος Ιάκωβος τονίζει: «θέλεις δε γνώναι, ώ άνθρωπε κενέ, ότι ή πίστις χωρίς τών έργων νεκρά έστιν;» (Ιακ. β' 20).

Οι ανήθικες, δηλαδή, άδικες, αντιδημοκρατικές και αντικοινωνικές διδασκαλίες και συμπεριφορές είναι τόσο αντίθετες με το Ευαγγέλιο και τόσο επιβλαβείς για τον άνθρωπο και την κοινωνία όσο οι αιρέσεις και οι παραθρησκείες. Γι' αυτό, όπως προφυλαγώμαστε από τις αιρετικές δοξασίες για να μη νοθευτεί η πίστη, έτσι πρέπει να προσέχουμε να μην επηρεαζόμαστε από αντιδημοκρατικές και αντικοινωνικές ιδεολογίες και πρακτικές για να μην αλλοιωθεί η Χριστιανική ζωή και πολιτεία. Το ότι ακόμα και σε ορθόδοξα κράτη δεν υπάρχει ειρηνική ζωή, δίκαιη πολιτεία και κοινωνική συνεργασία αλλά πολιτικές ανωμαλίες, κοινωνική αδικία και εκμετάλλευση, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ζώντες σε αυτά Ορθόδοξοι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνεχίζονται οι ομιλίες της Ομάδας, που εκδίδει το φυλλάδιο «ο Άγιος Ελευθέριος», εις το Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης, κάθε Σάββατο και ώρα 8-9 μ.μ.

(κληρικοί και λαϊκοί) δεν κατανοούν πως η Ορθοδοξία χωρίς ηθική και δημοκρατική ζωή, κοινωνική δικαιοσύνη και αγαπητική συμπεριφορά, χωρίς δηλαδή ορθοζωία και ορθοπραξία, είναι θρησκοληψία.

Επομένως, στα σύγχρονα κράτη οι άνθρωποι υποφέρουν όχι μόνον από την εκμεταλλευτική και άδικη συμπεριφορά των συμφεροντολογικών κυκλωμάτων ή από την παράνομη δράση του οργανωμένου εγκλήματος, φαινόμενα τα οποία λίγο ή πολύ πάντοτε υπήρχαν, αλλά και από την αδιαφορία και αδυναμία των απλών ανθρώπων να βιώσουν μεταξύ τους την αγαπητική ζωή και να αγωνιστούν για την πάταξη της αδικίας και του εγκλήματος μέσα τους και γύρω τους, παντού και πάντοτε.

Όσες φορές, όμως, σε τέτοιες και ακόμη πιο δύσκολες εποχές, υπήρχαν μικρές ομάδες, μικρές κοινότητες αγωνιζομένων Χριστιανών, υπήρχε ακόμη η αντίσταση κατά του κακού και η δυνατότητα αλλαγής και προόδου. Σε μία Ορθόδοξη κοινότητα υπάρχει αλληλοσεβασμός των μελών, αλληλοσυμπλήρωση, αλληλοβοήθεια, αλληλοστήριξη και κοινή προς όλους τους γύρω ανθρώπους αγαθοεργή δράση. Μέσα σ' αυτή φυτρώνουν ευσκίοφυλλα και αγλαόκαρπα δέντρα και αγάπης βλαστήματα, χωρίς φυλετικές και κοινωνικές διακρίσεις, χωρίς αδικίες, αλληλοσυγκρούσεις και φτώχεια.

Η Πολιτεία, όμως, του Χριστού δε διαφέρει από τα κοσμικά καθεστώτα μόνο στον τρόπο αντιμετώπισης της φτώχειας και της ανθρώπινης δυστυχίας αλλά και στην υπόλοιπη πολιτική δομή και

«ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΤΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ»!

Μ' αυτό το βάρβαρο δόγμα έκανε την «εισβολή» της η πρώτη Μπιενάλε (Biennale) στην Αθήνα. Πρόκειται για διεθνή εικαστική έκθεση, με «καλλιτέχνες» από τους χώρους της ζωγραφικής, γλυπτικής, θεάτρου, κινηματογράφου, πολυμέσων και φωτογραφίας, που πραγματοποιείται στην Τεχνόπολη στο Γκάζι μέχρι τις 18-11-2007, ενώ παράλληλες εκθέσεις λειτουργούν σε διάφορες περιοχές της Αθήνας.

Το «πολυαναμενόμενο» αυτό καλλιτεχνικό γεγονός άνοιξε τις πύλες του στις 10 Σεπτεμβρίου και προσελκύει τους ενδιαφερόμενους απ' όλη την υφήλιο. «Επιτέλους, τώρα ήρθε και η σειρά της Αθήνας», διαβάσαμε στο «Βήμα της Κυριακής» στις 9-9-2007, καθώς μας αποκαλυπτόταν η αγωνία της... αναμονής του γεγονότος. Και να επρόκειτο για μια επικοινωνιακή εικαστική έκθεση; Αντιθέτως!

«Καταστρέψτε την Αθήνα» (Destroy Athens). Έτσι τιτλοφορήθηκε η Έκθεση, τώρα που ήρθε στην Αθήνα. Και είναι απορίας άξιον: Γιατί άραγε δεν δόθηκε ποτέ αυτός ο τίτλος στην Μπιενάλε, όταν πραγματοποιήθηκε σε άλλες χώρες; Επειδή οι άλλες είναι ήδη κατεστραμμένες ή πρωτοποριακά και νεοεποχικά ανασυγκροτημένες, και μόνο η Αθήνα συνεχίζει αμετανοήτη να έρπει στις Μεσαιωνικές υπόγειες οδούς της;

Γιατί Destroy Athens (Καταστρέψτε την Αθήνα); Ερωτώμενος ένας εκ των τριών επιμελητών της Μπιενάλε απαντά: «Ουσιαστικά αυτό για το οποίο μιλάμε είναι το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να μην είναι αυτό που είναι... Η Αθήνα είναι μια μεταφορά για εμάς, για αυτό που είμαστε... Την καταστρέφουμε με την έννοια ότι διεκδικούμε ως υποκείμενα το δικαίωμα να είμαστε αυτό που είμαστε...» (η υπογράμμιση δική μας).

Και στην εφημερίδα City Press της 11-9-007, διαβάσαμε σχετικά. «Στόχος της "Destroy Athens" είναι να "επιτεθεί" στα στερεότυπα, αποτελώντας μία απόπειρα αμφισβήτησης των τρόπων με τους οποίους οι ταυτότητες και οι συμπεριφορές καθορίζονται μέσω των καθιερωμένων περιγραφών».

Γόρδιοι γρίφοι! Τι σημαίνουν; Σφοδρή και οργανωμένη επίθεση δέχεται η Αθήνα και κατ' επέκταση όλη η Ελλάδα και ο ελλη-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

πρακτική. Στα κοσμικά και μάλιστα στα απολυταρχικά καθεστώτα ο λαός είναι υπήκοος των βασιλιάδων ή απλοί νηφοφόροι των κομμάτων. Στην Πολιτεία του Χριστού, αντιθέτως, οι άνθρωποι είναι παιδιά, αδελφοί, φίλοι, συμβασιλείς και συγκληρονόμοι του Βασιλιά και Σωτήρα τους Χριστού, είναι μέλη από το σώμα Του και φως από το φως Του, γι' αυτό είναι και μεταξύ τους αδελφία, φίλοι, όμαιμοι, ομογενείς, ομοδιαιτοι και συνδαιτυμόνες της αγάπης, παρά τις τυχόν φυλετικές ή κοινωνικές ιδιαιτερότητες.

(Β. Γ. Τσούπρα, «Σταυρός Ζωή-Ανάσταση», εκδ. Λυχνία 2002, σελ. 133-136).

«ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΤΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ»!

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

νικός πολιτισμός! Μετά το βιβλίο της ιστορίας της Στ' Δημοτικού που έσκασε σαν βόμβα μεγατόνων στην ελληνική κοινωνία, τώρα συνεχίζεται ανοιχτά ο πόλεμος προς όλα τα μέτωπα της ελληνορθόδοξης παιδείας και πολιτισμού. Χτυπάνε κάθε δομή αξίας για να την καταλύσουν. Να αποκόψουν τους Έλληνες από τις αρχές και τις αξίες του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού και της Ελληνορθόδοξης Παράδοσης που γαλουχεί τους χριστιανούς να αρνηθούν τις κοσμικές επιθυμίες και να προσεγγίσουν την αγιότητα με τη Χάρη του Θεού. «Διεκδικούμε το δικαίωμα να είμαστε αυτό που είμαστε», λέει παραπάνω ο σχολιαστής στο Βήμα, ή όπως πολύ ακούγεται τελευταία το σύνθημα, «να είσαι ο εαυτός σου»! Έτσι, ακατέργαστα, με πάθη και κακίες, με αλαζονεία και αυθάδεια. Έτσι, «να είσαι ο εαυτός σου». Όχι να γίνεις καλός «καγαθός», όπως διδάσκει ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός της Αθήνας, και άγιος, όπως διδάσκει η Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού, αλλά να μείνεις στατικός στα λιμνάζοντα νερά της αυτονόμησης. Να αποκόψεις τους δεσμούς από τον ζωποιοί και αγιοποιοί Θεό (άγιοι γίνεσθε ότι ενώ άγιος ειμί) που σταδιακά προβιβάζει τον άνθρωπο, και να επιθυμήσεις την υπεράνθρωπη, αυτόματη και ταχεία θέωση ακολουθώντας τις εωσφορικές διαβολές (και ως θεοί έσεσθε).

Ανδρείκελα σε στάση απόγνωσης, φιγούρες ευρισκόμενες σε βαθιά κατάθλιψη, ένας επίσκοπος ριγμένος κάτω, γενική καταστροφή και αδιέξοδο, και τόσες άλλες παρόμοιες εικόνες της Έκθεσης, είναι η πρόταση «καταστροφής» του ελληνορθόδοξου πολιτισμού. Σύνθημα, «μπουλντόζα» στην Αθήνα! μπουλντόζα στην Ελλάδα! Μόνο αποδόμηση, όχι ανοικοδόμηση. Πνευματικός χουλιγκανισμός, κι ό,τι απομείνει...

«Τώρα ήρθε -επιτέλους- και η σειρά της Αθήνας». Τα εγκώμια για το πολύκροτο εικαστικό γεγονός διθυραμβικά. Τα δε σχόλια για την εν σοφία προετοιμασία, δομή και παρουσίαση της καταλυτικά. Σύμφωνα, λοιπόν, με το άρθρο στο «Βήμα της Κυριακής», «κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει τη σημασία του γεγονότος... «Η Destroy Athens (Καταστρέψτε την Αθήνα) έχει βασιστεί σε ένα ιδιαίτερο εύρημα. Η έκθεση είναι μία ιστορία έξι κεφαλαίων... Η πορεία, δηλαδή, είναι απολύτως ελεγχόμενη και προκαθορισμένη, πηγαίνοντας τον επισκέπτη από κτίριο σε κτίριο, δηλαδή από κεφάλαιο σε κεφάλαιο. Τα κεφάλαια πιλοφορούνται "πρώτη ημέρα", "δεύτερη ημέρα", "τρίτη ημέρα", "τέταρτη ημέρα", "πέμπτη ημέρα" και "έκτη ημέρα". Έβδομη ημέρα δεν υπάρχει, γιατί δεν υπάρχει ανάπαυση...»!!!

«Έβδομη ημέρα δεν υπάρχει, γιατί δεν υπάρχει ανάπαυση»! Να λοιπόν μία αναδημιουργία του κόσμου όχι από Άκακο και Αγαθό Θεό, που αναπαύει τους κοπιώντας και πεφορτισμένους, αλλά από ένα θεό τύραννο και πονηρό που νομίζει ότι άρχει των εθνών κατακυριεύοντας και κατεξουσιάζοντάς τα. Να λοιπόν, μια εβδομάδα χωρίς ανάπαυση. Δούλευε όλη τη βδομάδα και

μόλις θα φθάσεις στην Παρασκευή θα σου ρχεται η Δευτέρα. Ωραία πρόταση, φανερά υποκινημένη από το προτεσταντικό κεφάλαιο, που θέλει να αυξήσει το ωράριο εργασίας, να καταργήσει και την Κυριακή αργία και να «πατήσει χάμω» μέχρι εξόντωσης, ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗ, τον κατάκοπο και συντετριμμένο άνθρωπο...

Θα ήμασταν γελασμένοι όμως, αν δίναμε μόνο αυτή την ερμηνεία στα εικαστικά σημανόμενα. Σύμφωνα με την Π.Δ. η δημιουργία συνετελέσθη υπό της Αγίας Τριάδος σε έξι ημέρες. Την δε εβδόμη ημέρα την έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο για να αναπαύεται και να Τον υμνεί. Κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας, πρώτη ημέρα της δημιουργίας είναι η Κυριακή (Γενηθήτω φως). Κατ' ακολουθίαν Έκτη ημέρα είναι η Παρασκευή, και η ημέρα η Εβδόμη, της Αναπαύσεως, είναι το Σάββατο που το τηρούσε ο Ισραήλ. Γι' αυτό και το Μ. Σάββατο το πρωί, που εορτάζεται η Πρώτη Ανάσταση (κάθodos του Χριστού στον Άδη) ακούμε στα τροπάρια ότι είναι η ημέρα του Σαββατισμού (καταπαύσεως των έργων) του Θεού και του ανθρώπου. Κατ' αυτήν την σειρά η Κυριακή είναι Πρώτη αλλά και Ογδόη ημέρα, η ημέρα της Αναστάσεως και προτύπωση της Αιώνιας Ζωής, την οποία τηρούν οι Χριστιανοί ως ημέρα αναπαύσεως και δοξολογίας του Τριαδικού Θεού.

Δυστυχώς, όμως, παρόλο που ο Θεός «Λίαν καλώς» εποίησε τα πάντα, ο διάβολος -κι αυτός δημιουργήμα του- δεν τα έβλεπε έτσι. Ο κόσμος του άρεσε, ο άνθρωπος τον θάμπωνε, ο Θεός όμως του τσάκιζε το νου. Δεν τον ήθελε, τον αρνούταν, ήθελε να τον εξαφανίσει από προσώπου γης και ουρανού και επειδή δεν μπορούσε να το καταφέρει, έπεισε τον άνθρωπο να αρνηθεί την ύπαρξή Του και να γίνει στη θέση Του θεός (και ως θεοί έσεσθε). Το πλάσμα του Θεού, ο άνθρωπος που δημιουργήθηκε την τελευταία ημέρα της δημιουργίας, την έκτη, την Παρασκευή, «έγινε», με τις δολοπλοκίες του διαβόλου, θεός αντί του Θεού. Η εμμονή του διαβόλου να μείνει ο κόσμος στην Έκτη ημέρα της δημιουργίας, χωρίς ανάπαυση και δοξολογία του Θεού, είναι γεγονός.

Σύμφωνα με τους Πατέρες η πώση του ανθρώπου έγινε ημέρα Παρασκευή από τον Παράδεισο. Ημέρα Παρασκευή έγινε και η σταύρωση του Χριστού. «Ο έν έκτη ημέρα τε καί ώρα, τῷ σταυρῷ προσηλώσας τήν έν τῷ παραδείσῳ Τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καί τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον δι-ἀρρηξόν, Χριστέ ο Θεός, καί σῶσον ἡμᾶς» (τροπάριον ΣΤ' Ὑρας). Ἄρα όταν μιλάμε για εμμονή του διαβόλου στις έξι ημέρες και δη στην Παρασκευή, μιλάμε για εμμονή στην ημέρα της κόλασης του ανθρώπου και της σταύρωσης του Θεανθρώπου, χωρίς το πέραςμα στην Ανάσταση Θεού και ανθρώπου.

Να λοιπόν το μήνυμα της Νέας Εποχής, που περνάει και μέσα από την τέχνη. Ζωή χωρίς ανάπαυση, ζωή χωρίς Ανάσταση. Μια ζωή κόλαση... Και σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο: «Η έκτη ενότητα είναι το τέλος. Το τέλος όμως δεν νοείται ως λύτρωση αλλά ως σημείο στο οποίο πια δεν αλλάζει τίποτε: το πραγματικό τέλος, όταν δεν μπορείς ούτε να μιλήσεις (σ.σ. απ' αυτά που

έχεις δει και ακούσει), ούτε να μη μιλήσεις, ούτε να κάνεις κάτι ούτε να μην κάνεις. Δεν υπάρχει πια κανένα περιθώριο επιλογής, αντίδρασης, απόφασης. Είσαι απλώς αφημένος εκεί»!!!

Έτσι θέλουν τον άνθρωπο. Παράλυτο, «αφημένο εκεί», δίχως να σαλεύει, να αντιδρά, να σκέφτεται και να κρίνει, δίχως να αγωνίζεται να αλλάξει και να καθαρίζει τον εαυτό του και το περιβάλλον του, δίχως να αναζητά την αγάπη του Θεού και του συνανθρώπου. Τον θέλουν «βόσκημα», υποτελή στα νεοεποχικά σχέδιά τους, «μη δυνάμενον ανακύψαι εις το παντελές», χωρίς έλεος, χωρίς ανάταση, χωρίς ανάπαυση, χωρίς Χριστό κι Ανάσταση!

I. Γ. Γκεζερλής

Όταν βρίσκεσαι ψηλά όλα είναι δυνατά!

Είναι απορίας άξιο ποιος θα μας εξηγήσει πως λειτουργεί, πως κυβερνά το κρατικό μελίσι.

Πόσο η γνώση άφθονα τα όπλα της χαρίζει στους υπουργούς, στους γραμματείς που ο αρχηγός διορίζει.

Είναι μυστήριο θαυμαστό ποιος το 'χει ερευνήσει, με πόση υπευθυνότητα εις το καινούργιο πόστο του καθένas θα καθίσει.

Εκεί που ο άλλος μέτραγε πυραύλους και κανόνια τώρα ασχολείται με τυριά, πατάτες, μακαρόνια.

Μαθαίνουν τόσο γρήγορα το αντικείμενό τους λες κι ασχολούταν μια ζωή με δαύτο το μωαλό τους.

Κεφάλια αξιοθαύμαστα με θάρρος κι εξυπνάδα που λύνουν τα προβλήματα που ζώνουν την Ελλάδα.

Καθένas με τον τρόπο του και με την λογική του κι άμα βρεθεί σ' αδιέξοδο βροντάει την πηγή του...

o Παράλογος

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Την 25η Σεπτεμβρίου, ημέρα Τρίτη και ώρα 8η μ.μ., πληροφορηθήκαμε πλέον επισήμως ότι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων απεφάσισε την απόσυρση του βιβλίου της ιστορίας της Στ' Δημοτικού.

Ας χαρούμε λοιπόν και ας δοξάσουμε το Θεό, τον «νίκας τοις ευσεβέσι κατά δολίων δωρούμενον» και ας ευχηθούμε, και πάλι ως Ελληνοχριστιανικός λαός ν' αντιμετωπίσουμε στο μέλλον παρόμοιες περιστάσεις που τυχόν θα παρουσιαστούν.